



SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIJS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya.

SORTIRÀ LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de Petritxol, 6, quart.
Despatx: de 12 à 2.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjery
Ultramar. . » 10 l' any.

Notas Históricas

Pres per lo *Primer Congrès Catalanista* l'acort de fundació del *Centre Catalá*, corporació que tant d' esplendor ha donat al catalanisme militant, dedicá sa atenció la Assamblea á un altre objectiu de no menor trascendencia, per mes que fets posteriors hagin deixat infructuosa la bona voluntat que demostrá la aprobació de la proposta de fundar una *Academia de la Llengua Catalana*, acort pres per unanimitat en altra de las sessions del Congrès.

Lo donar vida á una corporació docta, que fent prevaldre la seva autoritat acabés ab l' anarquia, alashoras regnant entre 'ls escriptors catalans en materias ortográficas y que emprengué la treballadora tasca de donar á llum una gramática del idioma, estudiantlo á fons y publiqués un Diccionari complert, aprofitant tots los travalls aislats donats á la estampa fins aquell dia, era de necessitat regoneguda per tots los aymadors de las llettras patrias y semblava havia de veurers ab amor y serne rebut ab goig lo pensament dels congressistas.

Aquestos, no obstant, teniat en compte lo dedicat de la empresa, no volgueren inspirarse en un criteri estret y adoptant un principi de llibertat, van limitarse á sentar únicament los següents extréms com á *Bases* de fundació, no intervenint després per res en la organizació de la Academia.

Deya la primera base: Desde aquest moment forman part de la *Academia de la Llengua Cata-*

lana, los actuals *Mestres en Gay Saber* residents en Barcelona (y que eran en aquella setxa) don Joaquim Rubió y Ors, D. Marián Aguiló, don Adolf Blanch, D. Francesch Pelay y Briz, D. Francesch Ubach y Vinyeta, D. Frederich Soler, Mossen Jascinto Verdaguer, D. Damás Calvet y don Angel Guimerá.

2.^a Se convocará als dits *Mestres en Gay Saber*, al sol objecte de que 's constituheixin baix una presidencia y ab una secretaria d' edat.

3.^a Als vuit dias de la reunió de que 's tractá en la base anterior, lo President d' edat convocará als demés *Mestres en Gay Saber*, al objecte únich de nombrar vuit académichs. Los nombraements los farán los *Mestres en Gay Saber* per medi de votació secreta.

4.^a Passats altres vuit dias de fets los anteriors nombraements, lo President d' edat reunirá als *Mestres en Gay Saber* y als vuit académichs nombrats en la reunió anterior y junts uns y altres, procedirán á nombrar vuit académichs més, també per votació secreta.

Ab aquest nombrament quedarà constituhida y complerta la *Academia de la Llengua Catalana*, que 's compondrá sempre de 25 académichs residents.

5.^a Los 25 académichs nombrats per lo medi expressat en aquestas *Bases*, se nomenarán Académichs fundadors.

6.^a En lo successiu no podrá entrar cap académich resident, sino en cas de vacant, y mediant las solemnitats y condicions que establíar la mateixa Academia.

7.^a Los 25 académichs fundadors, procedirán

desde luego á organizarse y formarán ab completa independencia sos Estatuts y Reglament interior.

Lo Congrès va pendre además las determinacions convenientes pera dur tan important acort á vias prácticas. Pera tractar de las dificultades ab que la nova institució va topar fins á constituirse, del modo imperfecte com va funcionar després y de la conveniencia de que avuy se reanimi ó desapareixi pera que ocupi son lloch un organisme més robust, son cuestiones que las tractarém en capítol apart.

J. S.

Teatro Catalá

L' INFERN Á CASA.—Comedia en tres actes y en prosa, composta per D. Frederich Soler y estrenada en lo teatro Romea la nit del divendrés, dia 11 del actual.

Serém molt breus al parlar de la darrera obra que D. Frederich Soler ha donat á la escena escudantla ab lo seu nom.

L' *Infern á casa*, si fos una obra original del ilustre autor de las *Joyas de la Roser*, seria sencillament una caiguda; cosa fácil de succehir á tot autor per gran que son talent sia. No sent la obra original, es més que una caiguda y la cosa no te disculpa, puig encara que la obra original fos dolenta, lo qui va enamorarsen fins al punt de durla á casa nostra, tenia lo ineludible deber de realarla. A un home tan práctic en materias teatrals no deuen tenir de succehir fracassos com lo que lamentém, puig incorrer en tants errors es propi únicament de la inexperiencia.

En la obra hi han escenas ben trassadas que revelan la má mestra del arreglador, pero Soler té obligació de fer alguna cosa més que aixó, quan vulga amparar obras ab la seu nom. Per qué nose enmirallava ab lo recort de *La Parentela*?

Una observació més y acabém.

L' autor al finalisar la representació de la obra va ser cridat á las taulas ab insistencia per la *claque* de la que protestava 'l públich de baix y de dalt ab murmulls de desaprobació. ¿Quin servey presta la *claque* en eixos cassos? Podém assegurar que si no hagués sigut per lo respecte que inspira la presencia del creador de nostre teatro, los desacerts dels aplaudidors d' ofici li haguieran proporcionat l' altre vespre un disgust que hauria pahit tart y malament.

No estranyi á ningú nostre llenguatge. Pero ab los grans autors se deu esser exigent y si cometen faltas graves opiném férloshi favor fentlas notar. La adulació no ha surtit may de nostres llavis ni de nostra ploma. Som amichs de la claretat y de la independencia.

B. S.

LAS TRES CLAUS

Quan afanyós al mon vareig llensarme pel somni de sas ditxas ubriacat, tres gayas claus un ángel va donarme, que dintre de mon cor vareig guardarme

com si fossin per mi tresor sagrat.

La primera era d' or molt cisellada, la segona de perlas y d' argent, la tercera de ferro y rovellada...

¿Quina es, se preguntá, la més preuhada frenétich y duptós món pensament?

—De la fé cega: del amor sens mida; de la més pura lleal franca amistat, guardadoras ne son:—ab veu sentida l' angelet me digué—d' aquesta vida servan la ditxa y la felicitat.

Guárdalas be dintre de tu tancadas. si mentres viscas vols gosar en pau il·lusions y venturas may somniadas; per que si acás las perts ó t son robadas, de los enganys del mon serás esclau.—

En mitj del mar inmens de la existencia, vaig trovarme en baixell alhagador perdut entre 'l rocám de la conciencia; allí van naufragar la Fé y la creencia y vaig perdre ab ellas la clau d' or,

Del pur amor per la il·lusió més pura, gojós vareig sentirme de repent ubriacat en mos somnis de ventura; mes ¡ay! que al despertar, ab amargura vareig perdre també la clau d' argent.

Sols una 'n resta de las que tenia, la més senzilla, la de menys valor. Pro la guardo tan be, que 'm moriria si los enganys del mon ab vil follía logressin arrencarla de mon cor.

¡Aixís ho ha volgut la sort traydora: sols me resta la clau de la amistat! Perdona, donchs, amich que 'l cor adora, si t' obro eix libre de amistat penyora ab una clau de ferro rovellat.

IGNASI TRULLÁS AULET.

LA SALA NEGRA

A alguns de mos pochs llegidors, tal volta los causarà certa extranyesa l' epígrafe del present article, pero si 'm van llegint, ja veurán clarament que no 's tracta de cap assumpto funerari, que es lo que ben segur s' haurán imaginat.

La sala negra, es lo títol que jo dono al quarto que hi ha designat pels maquinistas y fogonistas en tots los depósitos de líneas ferro-viarias, al que van á llegirhi 'l *quadro* que 'ls senyala 'l servey que 'ls toca; á anotar en lo llibre de reparacions las averías de sa respectiva máquina; á tirar en un bussó exprofés los butlletins dels trens que han fet, los bonos de carbó, grassa, etc., y ahont principalment se discuteixen las cosas del trevall y 's *renta* la dignitat de tots.

Las parets, un dia blanquejadas, s' han encarinyat tant ab lo fum, qu' han pres lo seu color; la taula pera escriure, los banchs, lo rellotje, lo paviment, tot, tot es negre y 'ls homes que hi frecuentan també.

Fixemnos, donchs, en un d' aquestos llochs de tant valor per un realista y en ell hi trobarém al maquinista Trenca y al seu company Gori; dos individuos molt esqueixats en lo parlar y no massa cumplidors ab los seus cárrechs.

Se troban de *reserva*, aborrits per no saber cóm matá 'l temps. Coragolantne un de paper en Trenca y mossegant un *veguero* de quarto en Gori, al voltant d' una

estufa encesa com una fornal, parlan del següent modo:

—¿Cóm está la máquina, Gori?

—Per ara 'm sembla que va fent.

—Ves que 'l foch s' aguanti perque 'ns convé presió, que no 'ns trobessim ab los dallonsas al ventre, ¿ho sents?

—No hi ha por.

—Ves las estopadas cóm están, si son fluixas y engrassa be tot lo moviment, los coixinets de las bielas sobretot, perque l' altre dia van mudarhi 'l metall blanch y s' escalfan que un no se 'n adona.

—Ja está tot á punt de solfa.

—Míraho be, que després no 'ns trobessim ab un peardo. La fariam bona. Oh, y aquest bréto! del senyor Cárlos que no 'm pot veure ni en pintura; 'ns clavaria una *munta* com una casa, y adéu gratificació.

Ah, hem de vigilar que 'ls cilindros no 'ns perdin vapor, perque 'ls operaris del nostre taller no miran gayre prim; fan unas *juntas* ab un mástich que no serveix y un cánem polrit de tant corre pel magatzém.

¿Ja has vist si han netejat los tubos de la caixa de foch, y si han posat las *cunyas* novas al freno del tender?

—Sí, home, no falta res enterament.

—Y aquell ximple del lampista, ja ha arreglat lo fonal del nivell de proba?

—Deixa.

—Oh, si no 't dongués brassa, prou t' hi adormirias.

—Quína por tens.

—No vull las encarregadas.

—No siguis tan desconfiat.

—Oh, ja veurás: ab aquestas neus que cauhen, los trens no van gayre conforme..., tot sovint s' inutilisan las máquinas, se trencan xifás gelats pel fret, com es natural, y ápa, los que estém de *reserva* paguém la festa. Corra, cuyta á donar auxili... y devegadas se presenta un cas semblant, quan ja comensas á trobar-te be aprop l' estufa. Val més ser... manobra que no carrilayre. Com hi ha Deu, t' ho dich.

—Al menos fessim més economias. Mira, aquest mes ja portém setze pessetas á las costellas... ¡setze!... no 't dich tinya..

Jo no sé com devém treballar que 'ns empenyém... Oh, es que ja dura un any que no fem net.

—Aquesta ditxosa máquina que *menja* més carbó qu' una boca d' infern.

—Be s' hi guanyava prou la vida en Roca, quan hi feya 'ls mixtos?

—En Roca, dius?... Psé... Deixemho corre.

—¿Qué significa aixó?

—Com que *piusa* 'l carbó.

—Bah...

—Los fabricants que fan dursen del inglés t' ho dirán...

—Dels vagons lo roba?

—Y á toneladas. No ho sé, tu mateix. Vaja, de miracles ningú 'n fa. Los seus quatre quartos no valen pas més que 'ls meus... ¿Encara no n' estás convensut?... Que 't crias llonsa!

—Lo cert es que ell va ben gras. A mi de la manera que se las arregla no m' importa un pito.

—Si vols ser lladre... tindrás diners. Hi estás conforme?

—No, pero...

—¿Qué!

—T' ho haig de dir, mes... no t' enfadis. Lo teu modo de treballar no m' agrada; vull demanar al gefe que 'm cambihi de maquinista, perque, noy, aixó de véurermen sis á taula tots més menjadors que mals grans, no 'm va massa com cal. Los cordons son molt curts y, francament, la ballo magre.

A n' en Roca li donan las máquinas sortidas del taller y á tu tots los *morts*.

—Fes lo que 't sembli. Pero has de saber pel teu govern que jo no tinch de fer regalos; no porto aquellas perdius ni aquells... ¡Rehiras de Deu, que may s' acabarán las trampas!

—Be, home; tu ja comprendrás que tothom te de procurar per ell.

—Vols ser lladre y... llepa?... Vaja, ves, ves á demanar al senyor Cárlos que t' aparelli ab en Roca y després fesli forsas regalos, ¿sents?... Potser aixis te vagi millor.

Ja estás ben llest per mi... Un home com tu no meireix pujar més á la meva máquina, per fals... Quín escándol, ja passa de tassa d' oli... Ja no hi ha dignitat, ni vergonya, ni res. ¡Qu' está perdut lo món!

En aquets moments, entra 'l maquinista Roca, pera apuntar algunas notas en lo llibre de reparacions. Al sentir á n' en Treuca, pregunta:

—¿Qué teniu? de qué us queixéu?

—Res, que aquest beneyt...

—Y deixeho corre.

—Es un malagrahit. Ara se 'n vol anar á demanar al porch del senyor...

Se presenta 'l jefe, y en Treuca sense acabar de dir, s' aixeca del banch en que estava assentat y com los demés, lo primer per cert, trayentse la gorra lo saluda respectuosament aixis:

—Deu lo guard, senyor Cárlos, Deu lo guard.

IGNASI IGLESIAS.

LOS DOS HIVERNS

Las aurenetas han fugit fa dias,

lo sol se pon aviat...

Los arbres van perdent tot son fullatje,

lo cel son hermós blau.

Y 'l Pirineu comensa ja á acotxarse

dessota un mantell blanch...

La natura per tot tristesa escampa:

l' hivern ha arribat ja.

Perduda la salut, per sa desgracia,

se trova 'l pobre Blay.

Son cos pel pés dels anys s' acota á terra,

sa cara s' ha arrugat...

En son cap ni cabells casi li quedan

y 'ls pochos que hi té son blanchs.

L' hivern tristíssim de la seva vida

per ell ha arribat ja.

GERONI MARTÍ.

Servey de fora.

SANT MARTÍ DE PROVENSALS.—Divendres de la setmana passada per la nit, en lo cassino «La Tertulia Martinense» se posá en escena la tragedia *Mar y Cel*, en la que s' hi van distingir tots sos intérpretes, pero especialment la Srta. Abella y lo senyor Rojas, que, en alguns passatjes va entussiasmar al públich.

Per final de festa se representá la bonica comedia

A la prevenció, distingintshi lo discretíssim actor senyor Miquel.

P. R.

VILANOVA Y GELTRÚ.—Tenim aquí una companyia que rendeix més tribut á las obras castellanias que á las nostras.

Lo darrer diumenje no obstant, després de las representacions en lo teatro Principal de *La Dama de las Camelias* y *Enseñar al que no sabe*, se posaren en escena las bonicas juguinas *A mitj camí* y *Una senyora sola*. Val més poch que ré, y encara sort que está decayent molt la corrent flamenquista que com ayre mal sá s' havia ensenyorit de nostra vila.

S. P.

REUS.—Sigué molt numerosa y distingida la concurrencia que assistí á la primera representació, en aquesta ciutat, de la tan celebrada sarsuela *El rey que rabió*, per quin motiu s'estrenaren tres magníficas decoracions del pintor escenógrafo D. Joseph Borrás. La interpretació va ser esmerada, distingintshi las senyoras Nalbert, Sola y ls Srs. Navarro, Martinez. Constantí y Grajales.

Diumenje prop passat se posá en escena la popular sarsuela *Los Madgyares* desempenyant lo paper d'espía, que sempre s' confereix á un home de gegantina talla, un verdader gegant que s' trova en eixa de pas.

LL. S.

TEYÁ.—Concurríidíssim en extrém se vegé aquest pintoresch poblet de la costa ab motiu de celebrarse sa festa major los dias 11, 12 y 13 del corrent mes.

L' envelat estava magníficament adornat, prova irrecusable de que los Teyanenses encara que enguany no han tingut la cullita del vi tan bona com altres á causa d' una fatal pedregada que feya lo menos vint ó vinticinch anys no n' ha havian vista altre igual, varen conservar tots lo bon humor.

Durant lo sarauhet del diumenge arribaren de Barcelona alguns distingits senyors, entre ells lo secretari del Excelentíssim Governador, lo Sr. Roca, con signatari de vapors y altres, los quals vingueren á feros una carinyosa visita.

La música á cárrech d' en Domingo de Teyá estigué acertada.

Contents poden quedar los Teyanenses de la festi vidad de Sant Martí.

J. TARRÉ.

TARRASA.—L' últim diumenge dia 13 del actual se doná una funció en lo elegant Teatro del «Ateneo.» Posaren en escena la xistosa gatada en dos actes *Lo Cantador*. Meresqueren los aplausos de la concurre ncia la Srta. Morera, la Sra. Forcada, y los aficionats senyors Tó, Rius, Comas, Monserrat, Ubach, Cabeza y Arnau.

R. A.

**

Ab accent que 'l cor s' endú
vas demanar'm l' altre dia
que 't fes alguna poesia...
¿Que més poesia que tu,
ni qui millor la faria?
Juventut, gracia, candor,
sentiment amorosit,
tot en tu s' troba reunit
com flor bella ab altra flor
en un ramell exquisit.
Sias, donchs, regina pía

ab qui es encisat vassall
devant teu, estel del dia,
ó pren aquesta poesia
com pendrias un mirall.

SEBASTIÀ PLA SALARICHS.

Teatros locals

Principal.—La companyia qu' actua en aquest coliseo va alló que s' diu ab peus de plom. Avans no posa una obra nova en escena, fillets, es obra de romans.

Aquesta setmana, després de pensarshi molt, s' ha decidit á representar *El hijo de D. Juan*, drama que D. Joseph Echegaray va arreglar de una obra del es criptor noruech Ibsen.

Al estrenarse á Madrid dita producció, nostre corres ponsal en aquella Cort va ferne un detingut exámen que pot veures en lo número 11 de LO TEATRO REGIO NAL. Per aquest motiu nos dispensém de ocuparnos de *El hijo de D. Juan* en la present ocasió.

Liceo.—Totas las representacions de la ópera *Mignon* han valgut á la Sra. Bendazzi altrás tantas ovacions ab que 'l públich ha premiat son gran talent. Vritat es que ja no pot interpretarse de una manera més magis tral la part de protagonista de la mentada ópera. Per que la Sra. Bendazzi uneix una escolá de cant inmillorable, un talent dramátich tan elevat, que ja 'l voldrian per ellas la major part d' actrius que gosan de gran fama.

Sobretot no deixin d' anar á sentir lo *Mignon*.

Las bonas ocasions s' han de aprofitar y són tan con tadas las que s' presentan...

Per un dia d' aquets está anunciat lo debut del bari tono Sr. Blanchart y del baix Sr. David qu' en unió de la primera tiple Sra. Arkel y del tenor Sr. Colli cantarán la ópera *Il vascello fantasma*.

Romea.—Del estreno de la comedia *L' infern á casa* 'n doném compte en la secció corresponent.

S' ha posat en estudi pera estrenarse á últims de mes, la comedia *Lo moviment continuo*, original del re putat autor D. Ramon Bordas y Estragués.

Novetats.—Avans de tot cal consignar que *La Dolores*, comedia en tres actes y en vers, original de D. Joseph Feliu y Codina, ha obtingut un éxit franch, verdader, sense necessitar per res l' auxili de la *claque* y aixó es la major gloria á que pot aspirar una producció dramática.

Lo Sr. Feliu y Codina ha bassat la seva obra en lo conegut cantar que diu:

*Si vas á Catalunya
pregunta per la Dolores,
que es una chica muy guapa
y amiga de hacer favores.*

La Dolores es la criada de un hostel, molt guapa y bona mozza y molt amiga de que la festegin, tant, que s' ha deixat enganyar per un xicot de instints perversos, qui després encare publica la seva victoria ab la sobre dita copla. Com es natural, la bona mozza deci deix venjarse, posanten preu son amor entre 'ls gal ants que la rondan. Aquell que la lliuri del malvat, aquell será 'l preferit. Entre 'ls galants s' hi conta un aragonés ja entrat en anys y molt rich y un sargento del exércit, andalús baladrer que tot ho vol matar. Pero tant l' un com l' altre flaquejan quan la ocasió arriba. Un nebot de la hostalera, qu' es seminarista y que baix lo seu posat místich amaga un cor fogós, en secret estima també á la *Dolores*; mes no pogent re-

sistir més, li declara lo seu ardent amor, pera obtenir lo qual ho sacrificaria tot, fins la vida. Ella veu en lo seminarista al home que pot venjarla y 'l correspon: mes al observar lo volcá de passió y odi qu' esclata en lo cor del estudiant, s' arrepen-teix y voldria deturarlo; pero ja es tart: lo pobre xicot cego, fora de sí, ha donat mort al autor de la copla difamadora.

Tal es, ressenyat á grans plomadas, l' argument del drama del Sr. Feliu y Codina, en lo que hi brilla principalment un llenguatge tan pur y tan castís y un coneixement tan gran del medi abient en que la obra 's des-arrrolla, que fan de ella un verdader modelo y una de las millors produccions que son autor ha donat á la escena.

Conté lo primer acte una exposició de la obra y una presentació de personatjes feta ab notable mestria y un final d' excelent efecte. En lo segon acte s' hi trovan escenas de molta bellesa y altrás de animadíssimas com la de la *Udia* y algunas més. Lo tercer, dramátich, interessant tot ell, desde 'l comensament fins al final, que es conmovedor.

Los actors estigueren molt acertats en la interpretació, demostrant tots ells haver fet un estudi concien-sut de la obra. La Sra. Mena en lo paper de protago-nista tingué moments inspirats y sapigué sostenir lo personatge á una altura notable; lo Sr. Parreño 's con-quistá molts aplausos, lo propi que 'l Sr. Simó que va fer un sargento andalús arrencat del natural.

Lo Sr. Esteve, acertat generalment, si be en alguna ocasió doná poch relleu al personatge que representá. Los Srs. Oliva, Pigrau y Virgili estigueren molt dis-crets.

La representació del dijous, 's doná en honor del Sr. Feliu y Codina, qui ha vingut expressament de Ma-drid, ahont habitualment resideix, pera assistir á dita funció.

Pera primers de la setmana entrant está anunciat l' estreno de la humorada còmica en dos actes y nou quadros que porta per títol *La linterna mágica*, origi-nal del festiu escriptor C. Gumá.

Tívoli.—Res de nou.

Eldorado.—Pera últims d' aquesta setmana s' ha anunciat l' inauguració de la temporada d' hivern y consegüent debut de la nova companyia de sarsuela.

La primera obra que s' estrenarà será *La Czarina*, lletra de J. Estremera, música del mestre Chapí.

Aquesta producció está obtenint actualment un gran éxit á Madrid.

Calvo-Vico.—Segons está anunciat, demá deu tenir lloch l' estreno de la comedia de mágica *Batalla de Ninfas*, pera la que s' han pintat novas decoracions y s' han confeccionat gran número de trajos. Ja 'n di-rém alguna cosa en lo número pròxim.

Circo Ecuestre.—La pantomima *Juan Garin, el hermi-taño de Montserrat*, ha obtingut molt bona acullida per part del públich. Y aquesta bona acullida es molt jus-tificada per quant la pantomima resulta interessant y ademés obté un desempenyo notable, lluhintse tots los artistes que la executan. La música del mestre Bartumeus es molt apropiada y 's fa sentir ab gust y los ballables del Sr. Torres son aixís mateix molt ade-quats al carácter de la obra.

Ademés l' escenógrafo, Sr. Carreras ha pintat algunas decoracions que produheixen excelent efecte, desco-llant una vista de la montanya de Montserrat y l' in-terior de la cova de Garí.

Per tot lo dit se compendrà que aquesta pantomima, composta per lo Sr. Guerra, val la pena de ser vista, ja qu' es un bonich é interessant espectacle.

LABRUGUERA.

CANTARS

Me vares enviá á dir
per carta, que m' olvidavas...
quan arribá 'l parte á mi
ja de tu no 'm racordava.

Si jo mateix no m' entench
qui m' ha d' entendre á mi.
Estich dihent que no t' aymo
y per tu m' estich morint.

Vaig somniá qu' en un altar
nostre amor varem unir,
¡qué alegre fou lo dormir!
¡que trist fou lo despertar!

AVELTA.

QUART CONCURS

Desitjant la Redacció de LO TEATRO REGIONAL des-pertar la emulació entre 'ls seus numerosos colabора-dors ha introduhit en sas columnas la novetat de la cele-bració de *Petits Concursos* pera premiar en ells lo mérit relatiu de las composicions als mateixos presentadas. Lo concurs que 's convoca avuy es de alguna major im-portancia que 'ls efectuats anteriorment, puig que 's demana un article ab arreglo á las següents

BASES

1.^a Será premiat lo qui resulti ser autor del millor article de género cómic ó festiu, escrit en correcta prosa y en lo cual domini més originalitat y bon gust en la concepció del assumpto.

2.^a Lo premi consistirá en un exemplar bellament encuadernat de la obra *L' enginyós cavaller D. Quixot de la Manxa*, edició única publicada en llengua cata-lana, obra que consta de 592 planas de mida 25 x 17 cm. ab lo retrato y autógrafo de son immortal autor Mi-quel de Cervantes Saavedra, traduhida al catalá per D. Antoni Bulbena y Tussell y donada á la estampa en 1891.

3.^a Los trevalls que obtin al premi deurán ser depo-sitats en lo bussó de nostre periódich, (Petritxol. 6) ha-venthi temps fins al dia 10 de Desembre pròxim.

4.^a Todas las obras enviadas deurán venir en plech tancat y firmadas per sos respectius autors, en lo so-bre de cada plech deurá expressarse que la obra va des-tinada al Concurs.

5.^a Formará lo Jurat la Redacció de LO TEATRO RE-GIONAL, qui ab criteri just y á son entendre escullirá d' entre tots los articles rebuts, lo que reuneixi més cir-cunstancias pera otorgarli premi.

Si ho creu convenient, concedirá un accésit al tre-vall que segueixi en mérit al premiat.

En lo n.º 45 del setmanari se publicarà lo fallo del Jurat y en lo següent vindrá lo donar á llum l' arti-cle mereixedor de premi.

6.^a No 's farà públich cap dels noms dels autors que hagin enviat article al Concurs (á escepció del gua-nyador de premi y en son dia) publicantse únicament avants los títols y lemas de las obras enviadas.

7.^a D' entre las obras no premiadas se escullirán to-tas las insertables y anirán donantse á la estampa en las setmanas successivas.

Tals son las condiciones de convocatoria del QUART PETIT CONCURS.

Barcelona y Novembre de 1892.

Per Ta R.
J. XIMENO.

Novas

Desde lo próxim número, LO TEATRO REGIONAL se publicará en la forma que tenim promesa y que repetim en la tercera plana de las cubertas.

Veyent que son en gran número los senyors que de continuo se presentan á verificar lo cambi dels folletins de *L' Agulla* per lo tomo encuadernat, creyém del cas concedir un nou plasso que terminará lo día 25 del present mes. Passat aquest dia no podrém atendre á cap demanda que per dit objecte se 'ns fassi.

En la reunió celebrada dimars últim, per lo Cos de Adjunts dels Jochs Florals, al objecte de nombrar lo nou Consistori, resultaren elegits los senyors don Joseph Morgades y Gili, don Joseph Franquesa y Gomis, don Joan Pons y Massaveu, don Joseph Coroleu, don Alfred Branyas y don Joseph Puig y Cadafalch. Y pera suplents, los senyors don Anton Rubió y Lluch, don Sebastiá Trullol y Plana, don Jaume Massó y Torrents y don Joan Durán y Espanya.

Per acort del Consistori surtint, y ab motiu de celebrarse l' any que vé, lo Quint Centenari de la restauració dels Jochs Florals de Barcelona, se proposá y aceptá lo nombrament de quatre vis-presidents de honor en representació de las quatre regions germanas de Catalunya, resultant elegits pera aquets càrrechs don Frederich Mistral, per Provensa; don Just Prepratx per Rosselló; don Marian Aguiló, per Mallorca; don Teodoro Llorente, per Valencia.

Lo Cos d' Adjunts concedí un vot de confiansa al nou Consistori pera la organizació de las festas que deuen celebrarse ab motiu del Centenari.

Ha sigut acceptat per la empresa del teatro Novetats, un nou drama catalá, en tres actes y en prosa, titulat *Herencia de sanch*, original del senyors D. Felip Dalmasas y D. A. Güasch y Tombas.

Segons se va anunciar, los dias de avuy y demá diumenge son los últimos en que podrá visitarse la exhibició panorámica de la societat «Niu Guerrer.»

Lo ilustre novelista Sr. Perez Galdós ha terminat un nou drama titolat *Gerona*, quin estreno tindrà lloch á Madrid en lo próxim mes de Desembre.

Com que l' eminent escriptor es també notable dibuixant, ha dissenyat los croquis de las decoracions y los figurins dels trajos que han de vestir los personatjes de la seva obra.

En la societat Foment Catalanista dissapte últim don Joan Givanel doná lectura del seu drama trágich *Sertori*.

Com que de una obra escénica es aventurat emetren judici avans de sa execució, sols farém constar que *Sertori* es mereixedora de un bon éxit. Es lo que li desitjém quan lo cas arrivi.

Enigmas

ENDAVINALLA

Tinch dos brassos que m' aguantan, un cosset bastant bufo, faldillas que may s' arrugan, y guia dels obrers só.
Tinch un cap, pero es de fusta, y hasta un punt d' admiració que quan algú me l' estira mou un bon xich de remó.

J. D. DOMENECH.

TARJETA

L. I. R.
BADALONA

Combinar lo titol d' una producció catalana.

P. GAYARRETA.

MUDANSA

La tot que es una total, fa poc i ha vingut de tot de veurer al seu xicot que 's trobava molt malalt.

RAMON FERRIOL C.

CONVERSA

—¿Qué 'n sabs Lola del Andreu?
—Se, que no sé res.
—¿AIXÍ esteu?
—AIXÍ.
—¿Y ahónt es ara ell?
—Busquí, que totas dugas ho hem dit.

A. PALLEJÁ.

GEROGLIFICH

∴ +
Diumenge, Tots Sants, Nadal

—
dilluns, dimars, dimecres

GERONI MARTÍ.

Las solucions en lo próxim número.

AVIS

Tots quants envihin las solucions de tots los Enigmas de aquest número, tindran obció al premi consistent en un *llibre de versos*, per lo qual s' estableixen las següents condicions: S' admeterán las solucions desde la sortida del número fins á las cinch de la tarde del dilluns. Cada *plech*, contenint ditas solucions, se li donará lo número d' ordre de sa presentació. A las set de la tarde del dit dilluns se verificará un sorteig y lo *plech* qual numero resulti premiat, aquell haura obtingut lo premi.

Cada *plech* deu anar acompanyat de unas cubertas de aquest número.

Solucions als Enigmas insertats en lo número 39.

XARADA.—A-mar-gós.

TERS DE SILABAS.—

p a t a t a
t a r i m a
T a m a r i t

TARJETA.—Celrà-Cardona-Molins de Rey.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Fustería.

GEROGLIFICH.—Cinch per cinch menos 25 igual á zero.

14 foren los *plechs* rebuts ab las solucions, baix l' ordre següent:

- 1, Juli Torres.—2, J. Aben-Mundivals.—3, Joseph Garcia y Suarez.
- 4, Jové.—5, Salvador Salla.—6, Un Endavinayre.—7, R. Ribó.—8, Cintet Barrera y Cargol.—9, Un Blanch.—10, Un Arenyench.—11, E. Viuvas.—12, Carlos Serlich.—13, Un Xafarder.—14, A. Lleonart.—15, Joseph Calats

Verificat lo sorteig resultá afavorit lo número 7, que correspon al *plech* firmat per R. Ribó.

Correspondencia

M. Benet, Un Xafarder, Joseph Balat, Salvaguardia, Constanli Jolis, Sebastiá Amell, Ruiz Terres, Joan Puig, M. Robert, Carlos Grifell, B. Rujaca, Asotarres Icangi, A. Tegla y A. Valls: lo de vostés no va prou be.

Rosendo Arús, Joseph Solas, Jaume Guilló, J. Fermós, Cintet Barrera y Cargol, P. Rovellat, Andreu Esteve: publicarém alguna cosa.

Roberto Urpi, y á vosté qui li demana.—Sant Genis, no pas per ara.—Ramon Calat, es mal girbat.—Candorosa, ay filla, no me 'n parli.—Joseph Calsas, ¿vol dir que son versos?—Calafell, en altra cosa.—J. V., Arenys, carta per correu.—P. R. T., anira lo qu' envia avuy.—J. M., Vilafranca, rebut l' import.—Francesch Torres, procurarém servirlo.—Enrich Riera, mil gracias, es la classe de treball que 'ns convé.—Trovador Tronat, no marxa prou be.—Joan Manubens Vidal, anirá.—Salvador Bonavia, veurém en altres.—J. Bach, únicament.—Carlos Santamaria, es poch cuydat.—Ramon Salas, envihí altra cosa.—Joseph Garcia Suarez, né son prou escullits.—Un amic del escó, no es publicable.

Imp.—Montaner, 40.